

DE KLOOF OF VI GALLE

De kloge *og* vi gale

Manuskript:
Svend Melsing

Drejebog:
Paul Sarauw

Scenesat af:
Alice O'Fredericks
Lau Lauritzen

Musik:
Sven Gyldmark

Sangtekst:
Mogens Dam

Fotografi:
Rudolf Frederiksen

Tone:
Bent Høyer

Dekorationer:
Helge Norél

En Film

Eneret:
A/S ASA FILMUDLEJNING

I HOVEDROLLERNE:

Poul Reumert

Anna Borg

Poul Reichhardt

Lilian Ellis

Lilly Weiding

Petrine Sonne

Knud Heglund

Ib Schönberg

Ued Furesøen ligger en idyllisk lille Villa, der beboes af Familien Rhoder, Far og Mor og to sammenbragte Børn. Fru Rhoder var Enke med en lille Datter og Herr Rhoder Enkemand med en lidt større Søn, da de traf hinanden, og det blev Kærlighed ved første Blik!

Herr Rhoder er Musiker, Komponist til let-løbende Døgnmelodier, han ryster Foxtrots og sødladne Valse ud af Ærmerne, men han holder ikke meget af at ryste... han er kort sagt døven! Men han er en glad Mand, der skylder enhver sit og sorgløst lever paa Forskud fra sin ulykkelige Forlægger.

Irene — hans Kone — bifalder alt, hvad hendes Mand foretager sig, eller rettere ikke foretager sig, hun har her i Livet kun eet Formaal, at elske og beundre sin Mand; de er efter 12 Aars Ægteskab som et Par Turtelduer. Datteren Ulla ligner sin Mor, hun er sød og kvindelig. Med sine atten Aars hele Varme beundrer hun sin „Broder“. Han hedder Per og er sin Faders diamentrale Modsætning. Han tager alt alvorligt... mest sig selv! Han er Musiker ligesom sin Fader, men paa en anden Bølgelængde, han er lidenskabelig Tilhænger af klassisk Musik og faar sin Uddannelse paa Konservatoriet.

Konflikten i Familien er mellem Far og Søn, for Sønnens retskafne og pertentlige Karakter er det ulideligt at overvære Faderens bohèmeagtige Maade at leve paa. En Aften, da Forældrene er ude for at faa sig „en glad Aften“ paa et Forskud fra en ny Forlægger, sidder Per oppe og venter paa dem. Han har taget sin Beslutning, og da Forældrene kommer hjem

ud paa de smaa Timer... bryder Uvejret løs. Han siger sin Fader Sandheden lige fra de ubetalte Regninger til hans Sløseri med sit Talent. For du har Talent — siger Per — du bruger det bare ikke, hele Livet gaar med at hænge over Mor og grine af det hele, men nu er det paa Tide, at du tager dig sammen... nu skal det være Alvor... du maa bort fra Mor! Begge stirrer rædselslagne paa Per, og Herr Rhoder undrer sig over, hvordan han har baaret sig ad med at faa en saadan Søn, der faktisk forsøger at give ham en strengere Opdragelse, end mange Forældre giver deres Børn!

Per er den stærkeste, og en Dag staar Komponist Jørgen Rhoder i et Tog paa Vej til Vordingborg for hos en Slægtning, der er Manufakturhandler, at forsøge at tage sig sammen til at præstere et Arbejde. Aanden er redebon, men Kødet er skrøbeligt, og en Aften overrasker Per sin Fader i Hjemmet ved Furesøen, hvor han som en anden Romeo stjæler sig til at besøge sin Elskede, Musikforlæggeren raser over ikke at kunne faa de lovede Melodier og lukker af for Forskuddene. Hjemmet truer med at falde fra hinanden af Mangel paa likvide Midler, da faar Datteren Ulla en glimrende Idé, synes baade hun og Per. En Fader og en Mor vil altid, naar det kommer til en Frøve, holde med sit eget Barn, hvis Per og Ulla bliver Uvenner, bliver Forældrene det maaske ogsaa. De forsøger at spille Komedien, og det lykkes til Fuldkommenhed, og da Tilfældet i Skikkelse af en ung Sangerinde spiller ind, ender det med, at Irene fulgt af Ulla harmdirrende flytter hjem til sin Moder, en meget livlig og meget distrairt og glemsom gammel Dame, der har en Fortid paa fire Ægtemænd.

Nu er der Ro i Huset ved Furesøen, Hjemmets mandlige Husassistent — en forhenværende Skibskok — trisser rundt og hygger om

Fader og Søn. Musikforlæggeren sender Herr Rhoder Tekstbogen til en Operette, og han kaster sig virkelig ud i Arbejdet med en hidtil uset Flid.

Per er henrykt, hans Teori var altsaa rigtig. Hvis hans Fader fik Arbejdsro og Tid til at tænke sig om, saa vilde han begynde at arbejde. Ulla og Per mødes hemmeligt og glæder sig over deres vellykkede Intrige, idet de dulmer deres Samvittighed med, at det er til Forældrenes eget Bedste, de har handlet, som de gjorde. Naar Faderen er færdig med Operetten, vil de sørge for, at Forældrene bliver forsonede igen. Men Livets Veje er uransagelige, og det er farligt at spille Forsyn!

En Dag gaar det op for Ulla, at den Kærlighed, hun nærer til sin Broder, ikke er søsterlig mere — hun er forelsket! Mon han holder at hende? Hun beslutter at besøge Villæen ved Furesøen, men der kommer hun uset til at overvære en Samtale mellem Per og den førnævnte unge Sangerinde, og det gaar op for hende, at det slet ikke er hendes Moder, der skal være jaloux paa den unge Dame, men hende selv... Fortvivlet styrter hun hjem.

Herr Rhoder længes mere og mere efter sin Kone, og Arbejdet gaar daarligere og daarligere. Til Slut vil han opgive Operetten, til stor Sorg for Per, der i al Hemmelighed er Forfatter til Tekstbogen. Da prøver Per selv paa at udnytte sin musikalske Evne, Faderen bliver atter interesseret, og sammen fuldfører de Operetten, for første Gang har de fundet hinanden i Glæde over Arbejdet.

Hjemme hos Mormor gaar Ulla og hendes Moder og er begge kede af det, men vil ikke være ved det overfor hinanden. Da Per kommer med Billetter til Premièren og glad foreslaar Ulla at lade denne Aften blive den store Forsoningsfest mellem Forældrene, møder han

kun Kulde og Haan. Forbløffet gaar det op for ham, at hun er rasende paa ham og tillægger ham alene Skylden for Sagens Udvikling mellem Forældrene. Han aner jo ikke, at hendes pludselige ulogiske Vrede er dikteret af en... iøvrigt ubegrundet... Jalousi, Meget vrede og skuffet smider Per Billeterne paa Bordet og gaar. Da Herr Rhoder om Aftenen kommer hjem, finder han Per, der ellers er Afholdsmænd, i meget løftet Stemning, thi han har — sammen med Skibskokken — tømt Husets Whiskybeholdning. Der er en Time til Premiøren, Herr Rhoder forsøger alle Midler for at faa Sønnen ædru, tilsidst lykkes det, og da Folk strømmer ind i Teatret, og Orkesteret begynder at stemme deres Instrumenter, gaar Herr Rhoder og Per nervøst frem og tilbage i Foyeren, hvad vil Aftenen bringe?

I Villaen ved Furesøen lukker Fru Rhoder sig sagte ind, hendes Kærlighed til Manden, hendes Angst for, at han skal føle sig ensom og uheldig, hvis Operetten bliver en Fiasko, er stærkere end hendes Stolthed. Hun vil være hos ham og trøste ham! En Bil standser foran Villaen, det er Herr Rhoder, ude af sig selv af Nervøsitet er han flygtet midt under Forestillingen, men da hans Kone et Sekund efter slaar Armene om hans Hals, glemmer han alt andet for den Lykke, at hun er vendt tilbage til ham. Hans glade, sorgløse Latter lyder atter i Huset, aldrig — aldrig mere vil de skilles!

Hvordan gik Premiøren? Hvad skete der med paa, men da det er et Lystspil, har man jo de to Unge? Det vil vi lade Filmen give Svar Lov til at gætte...

